

La transmigració

"Ara veig que tenia jo raó, que la fe del senyor Anguita és sòlida, però herètica, tan herètica que fins el budista més escèptic, com jo mateix, se l'hauria de mirar amb mala cara."

La transmigració és aquell fenomen misteriós pel qual l'ànima espiritual (ha de ser espiritual, evidentment) d'una persona o animalet, a l'hora de la mort, s'envola per l'aire o per l'èter, busca, i s'instal·la en el cos naixent d'un altre animalet o persona. És la fe, supose, del dalai lama que predica a Barcelona, la fe dels budistes i dels xicots que canten Hare Krisna Hare Hare. No ens n'hem de riure: coses molt més estranyes ens mana creure la santa mare església. Jo sabia que la transmigració de les ànimes era també un dels articles de la fe del senyor Julio Anguita, i mai no m'ho havia acabat de creure: ara veig que tenia jo raó, que la fe del senyor Anguita és sòlida, però herètica, tan herètica que fins el budista més escèptic, com jo mateix, se l'hauria de mirar amb mala cara.

Vejam sinó: els articles de la doctrina diuen, si no vaig errat, que per emigrar una animeta primer ha de morir-se ben mort l'individu que la posseïa, no pot emigrar l'ànima d'un ésser viu mentre és viu; i diuen també que l'ànima quan arriba al nou cos ja ni se'n recorda d'on venia, o siga que no hi arriba amb tot el bagatge i diu: bon dia, jo sóc l'ànima tal i tal, i en aquest cos mane jo. Si passa alguna d'aquestes coses, vol dir que hi ha trampa. Doncs bé, aquesta és justament la qüestió que ens ocupa. Li pregunta un periodista a don Julio: "Vostè va dir que algun dia l'ànima immortal del PCE hauria de transmigrar", i contesta: "Significava això que s'està fent ara mateix. El PCE transmet la seua ànima, les seues elaboracions, les seues visions, a la Izquierda Unida". Jo ja m'ho pensava, que era més o menys això, però quedava lleig de dir-ho: si deies que Izquierda Unida havia nascut i vivia, i viu, amb l'ànima, les elaboracions i les visions que li transmet el Partido Comunista de Espana, et miraven molt malament, i era com si els volgueres insultar. El periodista pregunta també al Secretari General del Partido Comunista de Espana si el partit es dissol ja en el nou cos o què, i el Secretari General diu que no, en absolut, que això és una cosa que decidirà "la història". "El PCE és viu i avança en la direcció correcta". És a dir, que no solament ha transmigrat l'ànima, sinó el cos vivent, amb armes, bagatges, immobles, arxivadors i mapes amb la direcció marcada.

Jo no voldria de cap manera molestar (déu me'n guard: ja moleste prou els altres, i les altres) els companys i companyes que han elevat de nou el Secretari General del PCE a

Coordinador per Aclamació d'Izquierda Unida, no voldria que algú de la minoria se sentira ofès perquè li diuen que el nou partit-moviment viu amb l'ànima i la visió del vell partit-partit (la majoria no poden sentir-se ofesos: *són el Partit*, i poca broma), però si ho diu el Coordinador General per Aclamació, deu ser ben veritat. Per cert, és el mateix Coordinador el qui parla de "moviment polític i social": em sembla perfecte. També diu que "ell no assumeix el sistema", i també em sembla perfecte: el sistema sempre s'ha trobat vigorosament reforçat per la gent que diu que no l'assumeix, i per les forces que "lluiten per construir el socialisme" (Declaració d'IU, desembre 1994). El sistema sap que els qui diuen això no manaran mai per aquestes regions del món occidental (ni de l'altre: ja veuen com ha acabat la trista història), i per això els animen i els donen colpets a l'esquena. Com que els qui volen canviar-ho tot no han de manar mai, l'única cosa realment important és que no manen els qui poden canviar alguna cosa. Per això la dreta del sistema està tan contenta, il·lusionada i pagada amb el senyor Anguita: perquè ajuda a derrotar l'esquerra del sistema: què es pensaven sinó?

De manera que tot està perfectament clar, ànima i cos, ideologia, estratègia i tàctica. Diu que les coses no tenen solució perquè l'economia de la Unió Europea obeeix una lògica capitalista. O siga, dic jo, que les coses *no tenen solució*, i punt. Des d'aquesta visió, què importa qui governe. Socarreu-nos amb vagues generals, llegiu *El Mundo* i *l'Abc*, diaris independents, demaneu la lluna en un cove, digueu cada dia que tot és corrupció i que no hi ha democràcia, i que "*Felipe González es el principal problema que tiene este país*" (on recordava jo haver sentit això?), i digueu, com el Gran Coordinador, que "*Al decir de izquierda es Izquierda Unida. Punto. No admito otra historia*".

Potser un altre dia parlarem de la verdadera transmigració de les ànimes, però mentrestant "*El PCE está vivo y avanza en la dirección correcta*". De tant en tant em reconforta la intel·ligència comprovar que algú, si pot ser investit d'autoritat, confirma de manera així de contundent coses que jo sempre sospitava.

Joan F. Mira